

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak, nyilvánterjesztés és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetéseket jutányosan számítatunk.

Nyilvánterjesztésre 50 fillér.

Felolvasó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapnyeljes:
STRAUSZ SÁNDOR.

A magyar dicsőség.

Bárminő reális korszakot is élünk, a fajszeretet, e minden nemzetet éltező s fenntartó érzelem még mindig magas lánggal lobog mindannyiunk szemében. A sovínizmus, ami a fajszeretet minden kellékét magában foglalja, urrá lesz rajtunk s reszelve leszünk a táviró híreit, vajjon a magyar fiúk megállják-e helyüket ott, ahova az előrelörés, a dicsőség utáni vágy, a magyar tudásnak s erőnek igazolása küldötte őket.

Sok magyar embert talán épenséggel nem érdekli a footballjáték valóban testedző s erősítő sportja. Sok magyar ember talán mindezt teljesen feleslegesnek tartotta, hogy akár egyellen egyszer is tanuja legyen egy ilyen rugólapda mérkőzésnek s most ime, hogy a Lapidarugó Szövetség tizenegy válogatott magyar fiút küldött külföldi körútra, hogy megmutassák a franciáknak, olaszoknak, sveiciáknak, mennyit ér hát mégis a magyar virtust, most minden magyar ember szívében megdöbben az a rég nem jelentkező érzés, a fajszeretetnek nemeseítő, telemelő érzése, az aggodalom az iránt, hogy a magyar fiúk ugyan csak játékból eredő próbálkozása nem ér kudarcot. Nem talál vereséget ott, ahol dicsőséget ment keresni s nem hagyamokosorot hoz onnan, ahonnan babért remélt szerezhetni.

Mindnyájan reszeltünk a magyar fiúk sorsáért. Nem azért, mintha az egyes sportkörök dicsőségének nagyobbitásáról, avagy épen az egyes játékosok személyes dicsőségéről lenne szó, hanem feltettük a magyart, értsük meg jól, a personifikált magyart, aki most kiment a külföldre, hogy megmutassa, mennyit ér az ereje, mennyit az ügyessége, számítóképesége, szóval feltették a magyart,

hogy talán nem hoz dicsőséget, nem szerez babért a magyarnak. Együtt reszeltünk, együtt lestük a lassan érkező híreket, mi öregek azokkal a fiatalokkal, kik még azokkal élnek egy időt, kik nemes hévvel rugják levegőbe a gummilapdát, melynek egy pontba való repülése hoz dicsőséget, avagy vereséget a magyarnak. Együtt szurkoltunk az iskolás fiúkkal, mert hiszen ők a legelkeesebb hivei eme Angliából importált sportnak, de nem azért, amiért talán ők, hanem a sovínizmusunkból eredő féltésből, hogy hátha rosszul sikerül a kísérlet s a magyar, mert hiszen egyénekéről a külföldön szó nem eshetik, kudarcot szenved az idegentől.

A magyar dicsőség fellobbanó zsarátokát látjuk mi ebben a kirucanásban. A magyar ősi erő feljühodását, mely valamikor réges-régen tiszteltté, elismertté tette a magyar nevet. Amely ma már csak a legendákban él s ködös régiségbe vész. Látjuk ébredését a nemzeti érületnek, melynek híján e nemzet elpusztulna, elveszne. Beleolvadna az őt környező idegen nemzetekbe, mint beleolvadtak azok a nemzetek, melyek együtt jöttek vele ezer esztendőnek előtte Ázsiából s nem tudtak ellentállani a szomszéd nemzetek asszimiláló erejének. A nemzeti érület ébredése, a sovínizmus feltámadása épen idejében érkezett. Mert már-már kétségbe estünk azon a petyhüdt tespedésen, mely nemzetünket az utóbbi időben jellemezte s megremültünk látlára annak a nemtörődömségnek, melyet nemzeti ügyekben tanusított.

Örömmel üdvözljük tehát a magyar fiúkat, kik elmentek, hogy hírt, dicsőséget szerezzenek maguknak s kik ugyanakkor hírt, dicsőséget s babért hoztak nekünk, magyarcoknak. De örömmel üdvözljük őket

főleg azért, hogy, amit talán nem is sejtettek, aminek akaratlanul lettek előidézői, felkeltették nemzetünkben a fajszeretetnek, a sovínizmusnak áldásos s üdvőt hozó érzelmét.

Közöny és fásultság.

Nem látunk mást a közélet arenájában — közönyt és fásultságnál. Az a kis lendület, mely az utóbbi években mutatkozott, teljesen ellapult s ma oly érzéssel járjuk be a közélet tereit, mintha valami kiellen homoksivatagon járnánk. Az élet annyira megdrágult, a fényűzés oly hatalmat vett rajtunk és olykor eszlelen igényeinknek annyira hatalmában vagyunk, hogy idegeink szétpattanásig, az elme elborulásáig nyomja agyunkat a gond s ezt a sötét kortünetet mással, mint a nehéz életgondok vívásával, megokolni nem tudjuk.

Mi más volt a régi udvarházak erkölcsé, szemben a mi felmagasztalt, túlértékelt modern, vagy hipermodern felfogásunkkal. Bizony anyáink a kartonban vigabban mulattak, mint mi finomabb szöveteinkben és apáink boldogabbak voltak, mint mi, akik az argentinai bus után sápirozunk.

Mi lehetne a kivezető?
Egy rettenetesen dekomponált társadalmi fejlődés zürzavarában élünk s rettegve nézünk, hogy erkölcsi világunkat hogy döntögei ez a zavaros eszmeáramlat, melynek azt lörékvései végcélját se sejtjük, nem hogy azt megtudnók állapítani, hogy e célból mit hajt keresztül?

De mindenesetre a legnagyobb megdöbbenéssel látjuk a közöny és fásultságnak ijesztő terjesztését: hogy valahogy csak lesz, mert úgy, hogy seholgye legyen, még nem volt. Ez a homályos megnyúvás a jelen-

A csokor.

Ira: Horváth Rezső.

I.

A szivarfüsttől és parfümillattól teljes levegőjű szalonban vig, kedélyes társaság volt együtt. Léha, üresfejű ficusnak akartak szellemeskedni, ötletekkel teli beszédek elmondani, ami azonban egyiküknek sem sikerült. De hiszen nem is olyan nagy csoda: szegény szalonfiguráknak egyebük sem volt az élesrevasalt nadrágjukon, hóhéber kézelőjükön és gallérjukon és kifogástalan kikéfért és kiváslalt smokkingjukon kívül, azaz dehogy is nem: az üres fejük . . .

Szóval, a szellemes mondások sehoggy sem akartak sikerülni, hiába próbálta már meg vagy harminczor Kende, a banktisztviselő, sehoggy sem tudott egy icipicike rövid tőszót összehozni, kiszorítani.

Pedig a Hajós Mariska nevenapjára még a statisztikát is részletesen áttanulmányozta, hogy csak össze tudjon állítani valami közepes dikciót, amibe az ötleteket ő maga fogja belevinni. Talán épen ezért nem sikerültek a próbálkozások.

Mariska, az est starja, az ünnepeit leányzó, kacagva szemlélte az őt állandóan körülrajongó szalonfigurák nagy dilemmáját s nem kisebb föl-

súlását és — noha gyakran leintette azokat — jutmulatot azoknak konok állhatatosságán.

A társaság mindazonáltal elég jó hangulatban volt együtt. Az urak jobbra egymás között szórakoztak, míg a leányok, akik nem kevés számban jelentek meg a nevezett estélyen, többnyire a jelen nem levőket szapulták — amit ugyan teljesen fölösleges lenne leírnom, mert tudja mindenki, hogy az ilyen jour-prié-ken mi minden megyen végbe.

A házikisasszony, a bájos, alig tizennyolcéves Mariska, végtelenül kedves volt a vendégeihez. A sok jó kívánatot, amellyel elhalmozták, figyelemességgel és kedvességgel igyekezett hálásan viszonzni s különösen — mint illik — az urak éreztették magukat leginkább a kegyei által kitüntetetteknek.

Néha-néha meg-megszóltat rózsa s ujjainak csapkodása alatt a zongora is, belesírva néhány melódiát a vidám, egészséges kacagás, vig lárna közé.

Bánattól mentes, könnyed melódiák suhantak föl, a kellemes hangulat gondatlanabbá tételét még inkább fokozván s e melódiák sokáig ott usztak, ott kerengtek a bódító illatoktól telített levegőben.

Egyszer azonban a bogaras Szelégyinek valami az eszébe jutott. Pózbá vága magát és rettenetes

komoly képet csinálva, (mintha legalább is az ő apját ütötték volna agyon a boldogasszonyfai erdőben) szavait egyenesen a házikisasszonyhoz intézte:

— Mivel pedig a vendégeknek virág is dukál, tisztelettel vagyok bátor szerény előterjesztést tenni, miszerint:

— Igen, igen! Kérünk virágot! Virágot kérünk! Kérek én is virágot! — hangzott összevissza és pár perc alatt az egész társaság talpon volt.

Mindenki az egyik nipp-asztalkán heverő csokrok felé igyekezett s már-már az a rettenetes veszély fenyegette az drága, elegáns csokrokat, hogy a profán kezek által szétszedetnek, amikor a házikisasszony mosolygós képpel feszült a merénylők elé:

— De bizony ezekből egy szálát sem kapnak! — mondotta kedvesen, miközben bájosan ingatta barnafürtös fejcskékjét. — Hanem . . .

Hanem abban a pillanatban — belépett a mentőangyal, akorom mondani: a cseléd és egy jókora csokrot hozott; csupa szegfü- és krizantén-szálakból összeállítva.

— Ah! — hangzott a csodálkozás fölkiáltása, vegyesen férfi és nő ajkáról.

— Ki küldi? — kérdezték a kíváncsiabbak.

ben s jövőben és a fatalizmus töltet el csak némi megnyugvással, mert minden, amit ez a rohanó jelen felkotor, mozgat, ostromol, dönt, gúnyol és neveltségessé tesz — a mi eszményeink tárgya, szellemi tartozékunk: nevelés, előítélet, megszokás és ragaszkodó szeretet növelték meg bennük.

Aztán mi még csak megvagyunk a megvedlett, régi fényétől megfosztott eszményeinkkel, de féltjük az új generációt, melynek az erkölcs nagy talizmánjait az életharcban nem adják meg. Már eddig is rémületesen sokat rontott a modernség a lelkeken; de hogyha ez a forrongás tovább tart és a kornak tévedt racionalizmusa csakugyan lerombol minden erkölcsi intézményt, mi lesz ami az embert küzdésre és bizva-bizásra ösztönzi, lelkesíti? Valóban ezt nem is sejt-hetjük.

Közönyünk és fásultságunk pedig akkora, hogy az is egyik életelvünk: utánam az özönvíz. Minden kor nagy erkölcsi tartalékokat hagy meg az utókorra, mi pedig azt mondjuk, hogy mit törődöm én az utánam következőkkel, csak én fussam meg minél kellemesebben, az élet útját.

Csak ez a vágy is sikerülhetne! De mily kevésnek sikerül és akik felé irigkedve tekintünk, akiket az élet nektárjából állandóan inni látunk, akik az élet illatos rózsáira hajlítják fejüket: azokat is megrokkauva látjuk az életnek olykor közbeeső stációján, amint azt hirdetik közönnnyel és fásultsággal: hogy bolond az élet.

Az élet pedig nem bolond. Rá kell jönni mindenkinek, hogy van az embernek két nagy java: a munka és az erkölcs. Akiben e kettő hiányzik: a munkaszeretet és erkölcsi eszmények — az lehet csak sivárlelkű, unatkozó, az életundor betege.

Végő konkluziónk tehát az, hogy a munkaszeretet van ebben a fásult, közönyös korban leűnőben. Sokan azt hiszik, hogy a munka az emberből rabszolgát teremt, pedig az teremt a szabad embert s egyedül véle tűrhető az élet!

Csáktornya időjárása az 1910. évben.

A január hó első felében mutatkozott pár napi enyhébb időjárástól eltekintve, január hó mindvégig túlszigorúan téli, száraz jelleggel bírt.

Az átlagnál jóval enyhébb február első felében s utolsó napjain túlságos mennyiségű csapadék esett, viharos szelek kíséretében.

Március hónap első 2 harmadában az idő-

— Mindjárt megnézem — szól Mariska és elvise a cselédétl egy kicsi borítékot, gyorsan szakította föl azt. Kissé összeráncolta alabástrom homlokát, amikor a nevet elolvasta, de aztán hirtelen ismét elömlött rajta a vigság, a mosoly és nevetve szól a társaságához:

— Az a poéta gyerek küldi; tudják az a Németh, aki tárcákat ír a »Híradó«-ba. No, ez épen kére jött!

S aztán egy vandál durvaságával, érzéketlenségével tépte szét a csokrot és osztotta szét az urak között, ahik nálánál köszönték meg azt...

II.

Valahol, egy csöndes, rideg kis hónaposszobában egy hosszuhaju, ábrándos tekintetű ifjú ült a pisilóg lámpa mellett és miközben ujjait hosszú hajába furta, folsóhajtott:

— Talán már meg is kapta a csokrot... És talán megőrül neki...

Majd ökölbe szorult a keze és megvillámolt a szelid kék szeme:

— Kell, hogy örüljön neki! Kell, hogy szívesen vegye! Hiszen az utolsó pénzemen vettem, hogy örömet szerezsek neki... Az utolsó pénzemen — és most meg kell koptalanom azt az öt koronát!

járás száraz, meleg és csapadékmentes, végén pedig viharos, téli-jellegű volt.

Április hónapban az időjárás normális hőmérséklet s elegendő csapadék mellett enyhe jellegű volt.

Május elején különösen hűvös s bő csapadékú, később normális száraz jellegű volt az időjárás.

Juniusban az időjárás a normálisnál hűvösebb jellegű volt, rendkívül bő csapadékkal járó zivatarokkal változtatva.

Július első 2 harmadában változóan, inkább hűvös, zivatarokkal párosult kedvezőtlen esős időjárás uralkodott, mely azonban a hónap vége felé normális melegjellegű alakult.

Augusztusban az időjárás változóan, az átlagnál hűvösebb volt zivatarokkal váltakozva, mégis a hónap második felében száraz meleg jelleggel.

Szeptember elején változóan, hűvös, roppant csapadékú időjárás uralkodott, mely azonban a hó vége felé száraz, meleg, éjjel ködös jellegű lett.

Október hónapban az időjárás jobbára derült, száraz és kellemes, a normálisnál jóval melegebb, reggelenként ködös jellegű volt.

Novemberben az időjárás igen változóan, fultonosan esős, majd havas lefolyású volt, pár napi erős téli jelleggel.

December hó első kétharmadában, az év-szakhoz képest feltűnően enyhe, meleg mindvégig ködös időjárás uralkodott, mely a hónap vége felé kevés havazással téli jellegűvé változott.

K Ü L Ö N F É L E K.

A tél.

Zord hideg szél kergeti fenn
Az égen a fellegeket;
Nem látni már a fákon csak
Egy-egy száraz levelet.

Nem dalol már a madár sem
Nem repked a pillangó;
Eltakarta az utakat,
Erdőt-mezőt már a hó.

Elszáradtak a virágok,
Rideg most a domboldal;
Nem veri fel már a cserjéket
Vigan zengő madárdal.

Befagyott a tó vize is,
Jégkéreg van felette;
A hó az én babám szivét
Számomra eltemette.

Kozma Imre.

— Eljegyzés. Horváth Lajos kereskedő eljegyezte Kercsmár Nándor helybeli szabó leányát, Gizellát.

— A Társaskör gyűlése. Mult vasárnap a helybeli Társaskör rendes évi közgyűlést tartott, melynek tárgya nemcsak a jóváhagyott alapszabályok s a költségvetés tárgyalása volt, de ezen a gyűlésen a tisztviselői kart is megválasztották. Az alapszabályokat s a költségvetést a kör tudomásul vette, valamint hozzájárult ahhoz is, hogy a társaskör harmadik szobája a vendéglős rendelkezésére álljon. A lapok megrendelése a választmányra bízatik. A tisztegekre történendő hármas jelölés a jelölő bizottság tiszte lévén, a bizottságba Zakál Henrik elnöklet alatt Wollák Rezső, Pataky Kálmán, Bakos Géza dr. és Huszár Pál dr. küldettek ki. A közgyűlés a választást egyhangulag ejtette meg. Ilyképen elnök lett Zakál Henrik, alelnök Zrínyi Károly, ház-nagy László Béla dr., ügyész Hajós Ferenc dr., pénztáros Polyák Mátyas, titkár Fejér Jenő, könyvtáros Polesinszky Emil. A választmány tagjai lettek: Kayser Lajos, Mes-terlich Aladár, Pataky Kálmán, Simon Lajos, Wollák Rezső, Kovácsics Ferenc dr., Binder Károly, Bakos Géza dr., Pethő Jenő, Pálya Mihály, Samuelly Ottó. Ezután a lapok al-bérletbe adtak.

— Kérelem. A Kolozsvári Keresk. Akadémia igazgatósága felkéri mindazokat, kik ez intézletben tettek értségi vizsgálatot, hogy jelen foglalkozásukat vele tudatni szíveskedjenek.

— A távozó járási állatorvos. A járási mezőgazdasági bizottság f. hó 7-én értekezletet tartott, mely alkalommal Szalmay József járási főszolgabíró, mint a bizottság hivatal-bani elnöke, megemlékezett Viasz Nándor jári állatorvos áthelyezéséről. Járási főszol-gabíró ezzel kapcsolatosan Viasz Nándor ál-latorvosnak, 12 évi uti tevékenység eredménye-tes buzgó működéséért s fáradhatatlanságá-ért, távozásá alkalmával, úgy a járás közönsége, mint a bizottság részéről is elismerő köszö-netét nyilatkoztatta.

— A katonakötelesek sorshuzása. Az 1911. évre felhívott elsőkorosztály állítás-beli kötelesek sorshuzása f. hó 23-án d. e. 10 órakor a Zrínyi-szálló nagytermében tar-tatik meg.

— Gyermekszanatoriumi adományok. A szanatorium javára eszközölt országos gyűj-lés folyamán a csáktornyai járási főszol-gabíró gyűjtőívén a következő adományok jegyeztettek: Strahia testvérek 90 f., Hein-rich Miksa, Strausz Sándor 1—1 K., Kele-men Béla, Mózes Bernát 2—2, Dohány nagy-társzde 244, Gráner testvérek 3, Mráz Jenő, Binder Károly 3'60—3'60, Neumann Szmu 4'60 K. Összesen: 2414 K.

— Körállatorvosi állás rendszerezése. A vármegyei törvényhatóság körállatorvosi állásokat akar rendszerezíteni. Ebből kifolyólag a csáktornyai járási főszolgabírája a járási m. kir. állatorvossal és a járási mező-gazdasági bizottsággal egyetértőleg Stridóvár székhellyel öhajjt egy ily állatorvosi állást rendszerezíteni, melyhez a stridóvári 13, a felsőmihályfalvai 9 s a muraszentmártoni 9, összesen 31 község tartozna. Erre vonatkozólag a javaslat már felterjesztett s a februári törvényhatósági közgyűlésen va-lószínűleg már tárgyalni is fogják.

— Megfagyott gimnázista. Nincs nagy hideg, mégis megtörtént a szomorú eset: megfagyott egy horvát gimnázista, aki Va-rasdrol Cseresnyésre jött, hogy ott szüleit meglátogassa. A szegény gimnázista neve Novák Mátyas volt, aki dacára 21 éves korának, még mindig gimnázista volt Va-rasdrol. Szegényt, úgy látszik, jó későn ve-hették rá, hogy Horvátországba menjen, tanulmányait folytatni. Elég az hozzá, hogy Novák mult vasárnap reggel Varasdrol el-indult hazra, a szép Muraközbe, gyalog, a hegyeken keresztül; de útközben kimerült s Cseresnyés és Györgymajor közt a hóval fődött földeken összeesett. Ott találták hél(főn d. u. haldokolva. Sokan látták a szegény fiatalembert, ahogy a hóban nyögött, de bi-zony csak tovább mentek, mig Zsaganec képeben nem találkozott egy samaritanus, aki intézkedett, hogy Novák segélyben részesül-jön. Hiába élesztették — meghalt. Az orvosi vélemény szerint a halál valószínű oka a teljes kimerültség, melynek következtében az amúgy is gyenge szervezete a nagyfokú hű-lésnek ellenállni nem tudott. A szerencsétlen Novák Mátyas, aki idegenből az édes hazai anyaföldbe jött örökre megpihenni, felbon-colták s eltemették, de a hatóság széleskörű nyomozást indított ama lelketlen emberek ellen, akik közömbössége miatt szegény Novák Mátyasnak elpusztulnia kellett.

— A petroleuntelep kibővítése. A sze-lencei petroleuntelep munkájának szünetel-éséből arra következtettek az emberek, hogy ismét egy illuzióval szegényebbek lettek:

megint belagyott szép pár ezer korona, mert a szelencei bányatelepen a petroleumfürés megint csődöt mondott. Singer Vilmos azonban, a bányatelep tulajdonosa, újabb életjelt adott magáról, mely meg épen az ellenkezőjét van hivatva igazolni, mert értesülésünk szerint a bányatelepet kisleheszteni akarják. Singer Vilmos ugyanis a Budapesten székelő m. kir. bányakapitánysághoz kérvénnyel járult, melyben Szelencehegy, Bocskaihegy és Murasztrahely határában köljagtartalom fellárására Szelence IV. védvára alatt 4 egyszerű bányamértékből álló bányatelepeknek adományozását kéri. A bányajárás tárgyalására f. hó 30-án d. e. 9 órája tüzetelt ki. A tárgyaláson a telmerülhelő közérdek megóvása céljából Szalmay József jár. főszolgabíró is jelen lesz.

— **A csáktornyai állami és törvényhatósági altisztek és szolgák** f. hó 6-iki mulatságán befolyt összeg 120 K 60 fill. Felülfizettek: Szalmay József 3 K, Kreutz Lipót 240 K, Dénes Béla, Szirk Frigyes, Pataki Kálmán, Hampamer István, Kopjár Sándor, Antonovics Antal, Szabolcs Rezső, Gabercz János, Marinovics N. 2—2 K, Heiszig Ferenc, Grau Géza, Polecz András, Buday János, Apfel Géza, ifj. Antonovics József 140—140 K, Lukman Nándor 120 K, Kristofics Károly, Ivacsics Ignác, Lenkonecz András, N. N., Vicsneyi N., Osko Irnák, Larnaszak István, Simon István 1—1 K, Herlics Mátyas, Bartal Horváth Sándor, Sztrahunya István, Mayer Lajos 60—60 fill., Horváth Pál, Huziák József, Mácecz József, Benkő János, Halmos János, Binder Károly, Kelemen István, Bárka Imre, Stöger Béla, Gráner Henrik, Bachrach Elemér, Heinrich Alfred 40—40 fill. A megjelölteknek és felülfizetőknek ez úton is háltás köszönetét nyilvánítja a rendezőség.

— **Járványbetegség.** Tóllalu községben a ragadó száj- és körömfájás járványszerűen megállapított.

— **Vasúti tarifák emelése.** A teher szállítás díjtételeit az állami vasútnaknál, a kereskedelemügyi miniszter bejelentése szerint, újból felemelik és pedig oly árak szállítását fogják megdrágitani, amelyek vitelbéré fokozható anélkül, hogy ebből a közgazdaságra kár háramolnék. Miután a személyszállításnál is a távolságok vitelbéré olcsó, ezért ezt is megdrágitják.

— **Tenyézmének kiosztása.** Palinban az áll. tenyészmének kiosztása f. hó 24-én lesz.

— **A siketnéma halála.** Multkor megírtuk, hogy a vasúti töltésen egy siketnéma találtak, akit Csáktornyára beszállítottak. Személyazonosságát azonban, sem azt, hogy mikép került a vasúti sínnek közé, megállapítani nem lehetett, mert már újév napján meghalt. Ruházata után itélve valószínűleg koldus lehetett. Ő volt az év első halottja Csáktornyán.

— **Hushíány mindenfelé.** Nemcsak nálunk drága a hus, másutt is nagy baj van amiatt, hogy nagyon megcsappant a marhaállomány. Grácban is nagy szükséglet szenvednek ebben a tekintetben. Ott is a marha ára nagyon emelkedett, mert oly kevés marhát hajtanak fel a rendes vásárookra, hogy a bevásárlás még a helyi szükségletet sem fedezi. Közepes minőségű marha kilójának élő súly szerint 86—94 fillér az ára, a jobb minőségű 1 K 16 fillér. A borjút egyáltalán nélkülözik a piacon. A gráci mészárosok szövetsége elhatározta, hogyha a viszonyok nem javulnak, egyáltalán nem fognak marhát vásárolni, üzleteiket azonban nyitvatartják, nehogy a mészárosok elveszítsék ipari jogszilványukat, de húst nem fognak kimérni.

— **A kedvezményes katonák.** A véd-törvény 31—34 §-aiban foglalt kedvezményes igényjogosultak a törvény értelmében január vagy februárban a járási tisztviselő előtt, vagy legkésőbb a fősorozás idejében a sorozóbizottság előtt tartoznak ebbeli igényüket érvényesíteni vagy igazolni. Megis ezek a legtöbb esetben csak akkor folyhatnak, amikor már besoroztattak, sőt amikor a tényleges szolgálatra már behatoltak. Miután ez eljárás ellenkezik az utasítás rendelkezésével, figyelemztetnek az állítás kötelezettek, hogy az említett kedvezmények valamelyikének elnyerését célzó felszerelt kérvényeiket január vagy februárban a járási tisztviselőhöz, vagy legkésőbb a fősorozás napján a sorozóbizottsághoz nyújtsák be.

— **A takarékpénztár** igen elms módon serkenti a közönséget a Csáktornyai Takarékpénztár Részvényszerület. Apró kis vaspáncélperselyeket oszt ki díjtalanul bárkinek, ki első betétül legalább 6 koronát helyez el. A kis perselyekbe (melyből a pénz ki nem vehető, csak a takarékpénztárnál levő Wertheimkulccsal) minden fölösleges apró pénzünket vagy bankókat betehetjük és ha megtehet, a takarékpénztár kinyitja és a pénzt kis könyvecskére rendes betétül átveszi és kamatoztatja. Lapunk mai számában között erre vonatkozó hirdetésükre ez úton is felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Lőw Sándor kamarai szállító,** Augusztia kir. Fenségének udvari szállítója most tette közzé a kincsekkel erő ékszer-garnitúrát, amelyet a kereskedő ifjak jótékonycélú sorsjátékainál a szerencsés nyerő kap. Lőw Sándor József-körút 81. számú pazar kirakata előtt állandóan nagy közönség gyönyörködik a lejedelmi ékszer-garnitúrában.

— **A 48-as honvédek özvegyeinek nyugdíja** ügyében karácsony napján új intézkedés lépett életbe. Ezzel ezek anyagi helyzetén lényegesen segítve lesz. Azoknak a honvédeknek özvegyei, akik 1849-ik év után, de az 1867-ik év eltelte előtt léptek házasságra, eddig nem kaptak az államkincstártól nyugdíjat, hanem csak egy magánalapítványból részesültek negyedévenként nagyon csekély (20—25 K) segélyben. Január elsejétől kezdve ezek az özvegyek az államkincstártól rendes nyugdíjat kapnak. Azt az összeget, amely ilyenformán a segélyalapnál felszabadul és amelyet eddig ezek az özvegyek élveztek, az 1866-ik év eltelte után férjhez ment honvédözvegyek, valamint ezek árvaírnak nagyobb támogatására fogják fordítani.

— **A gyógykovács cím használata.** A keres. miniszter kimondotta, hogy a gyógykovács címet a polgári életben csakis azok használhatják, akik a bécsi cs. kir. katonai állatgyógyintézetből nyert végbizonnyítvány alapján 1888 előtt állatorvosi gyakorlatot folytattak, illetőleg, akik, mint új rendszerű gyógykovácsok a 12329—889 sz. min. rendeletben előírt gyakorlati vizsgát letették. Azok az egyének azonban, akik tényleges katonai szolgálat közben a gyógykovácsosi tanfolyam sikeres elvégzése után katonai gyógykovácsokká kinevezettek, ezt a címet a polgári életben nem használhatják.

— **Orvosi felfedezések** korszakát éljük. A sebészek ma már műtétikkel oly betegségeket is gyógyítanak, melyek annak előtte sok ezer ember életét pusztították el. A vérhaj elleni küzdelem is igen nagy eredményeket mutat fel és épen: így halad a tudomány az Epilepsia (nehéz-kór) ellen vívott harcában is. E téren az újabb kutatások sorában első helyen dr. Szabó Sándor speciálista orvos gyógyeljárása említendő, ki tudományos kutatásai alapján egy oly gyógymód birtokában van, melynek révén a legmakacsabb Epilepsiát is sikerrel gyógyítja és ezért mindenkinél, ki Epilepsiában szenved, ajánlható, forduljon bizalommal nevezett orvos intézetéhez, Budapest, Nagykorona-

utca 18, hol szívesen nyújtanak — levél útján is — felvilágosítást.

— **A Csáktornyai Kereskedő Ifjak Önképző Egyesülete** f. hó 21-én a Zrinyi-szálló nagytermében kabarét előadással egybekötött táncmulatságot rendez.

— **Házartás.** A magyar asszonyok lapjának, a »Házartás«-nak mai száma is szívesen látott vendége lesz minden háznak, mert rovatai ezáltal is sok hasznos dolgot tartalmaznak. Különösen dús a konyharovat, amely most is praktikus tanácsadója a magyar háziasszonynak. Ingyenes mutatószámával készségesen szolgál a kiadóhivatal (VII., Aréna-út 68.)

— **Bába ösztöndíjak.** A pécsi m. kir. bábaképző-intézet nyári tanfolyama 1911. évi február hó 1-én kezdődik s magyar és horvát nyelven öt hónapig azaz június hó végéig tart. Az egész tanulás költsége a lakást és ellátást is beleértve, mintegy 180 K, mely a felvételkor előre fizetendő. Csak 20—40 éveseket vesznek fel, ha egészségesek, nem viselősek s irni-olvasni jól tudnak. A fölvelt tanulók mind bent laknak az intézetben s teljes ellátásban részesülnek. Szegény tanulók teljes vagy fél ösztöndíjat is kaphatnak, különösen ha olyan közsébe mennek letelepedni, hol okleveles bába még nincs. Kérvények keresztlevelel és erkölcsi bizonyítvánnyal felszerelve küldendők be. A beiratás február 5-ig tart.

— **A »Vasárnapi Ujság«** január 15-iki képei közt vannak képek ó-egyiptomi templomokról, a skótok kiállításáról, a londoni anarchista-harcokról, a legújabb aeroplan-jelzésekről, Beethoven pozsonyi emléktáblájáról stb. Szépirodalmi olvasmányok: Rákosi Viktor regénye, Hegedűs Sándor novellája, Marcelle Tinayre franciából fordított regénye. Egyéb közlemények: aktuális arcképek, tárcacikk a hírosl s a rendes heti rovatok. A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára negyedévre 5 K, a »Világkronika«-val együtt 6 K. Megrendelhető a »Vasárnapi Ujság« kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-ú. 4. sz.)

Szerkesztői üzenetek.

— Villany. Panaszos levelet megkaptuk, de nem jelentjük meg, mert alincz nélkül való. Így pedig nem használhatjuk fel, mert nincs kire érte a felelősséget áthárítani, ha erre esetleg szükség lenne. Hogy azonban még se hagyjuk minden megjegyzés nélkül sorait, mert szerinte decemberben érthetően módon emelkedett az áramfogyasztás, csak annyit válaszolunk, hogy a baj orvoslásának nem a nyilvánosság előtt való feszegetés a módja, hanem a társaságilag való közvetlen tárgyalás. Csakis itt lehet tisztázni az ügyet, mert a támadt differenciának mindig csak vagy az óra megbizhatatlansága, vagy az áram erejének fokozása az előidézője. Ez pedig műszerek segítségével megállapítható, mi elől a társaság sem zárkózik el.

Értesítés.

Nagy választéku női és gyermekkalapraktáromra van szerencsém a n. é. hölgyközönség b. figyelmét felhívni.

Eredeti párisi modelleket állandóan rakliron tartok.

Átalakításokat valamint gész-és alkalmi kalapokat a legrövidebb idő alatt igen jutányos áron készítek.

Ritka alkalom: Női sapkák 5 koronától feljebb a legfinomabb kivitelig.

Nagy választék valódi szőrme árukban.

∴ Vidéki megrendelések postafordultával teljesíttetnek ∴

B. pártfogásukat kérve, maradok

kiváló tisztelettel;

Kelemen Béla

férfi- és női divatruháza Csáktornyán.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Csáktornya.

Izdateljstvo:
knjižara Strausz Sandora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučijivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Predplatna ošna je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leti 2 kor
Pojedini brojci koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR.

Izdatelj i vlastnik
STRAUSZ SÁNDOR.

Iz staroga novo!

Prispodobit bi nas kao betežnika, koji teško otvara svoje vusta, da zavrije zuhko medecino z ufanjem, da budemo pomagala do zaželjenoga zdravlja, ako ravno ima hudoga teka vu sebi.

Nekakva takva misel semi nudja, da nema na svetu ništa tak hudoga, kaj nebi imelo vu sebi nešta dobra, a ova dobra si more človek sam poiskati i razdvojiti od hudoga da samo za budućnost. Ključ do bolše sreće u ovakvom duševnom položaju, nahadajm sebe na konco stare, a na pragu nove godine.

Daje prošla godina neimala smeħa na svojih vustah, kada nas je vzela usvoje okrilje ovo nam još sada zvoni u vuhah; kada smo čitali, u raznih novinah, da bu Halejeva repatica svojim repom našo zemljo skup pomela, i tak znami skup na smetnjak hitila, no ovo veliko zlo nise dogodilo, pisali su, da bude ove godine velike svetovne povodnje kakve su bile prije 70 godinah, za vrēme ove repatice, ovo se je žali bože obistinilo skoro širom sveta i naša domovina imala je posla. Z ovimi nevugodnimi gosti, a još huiša, katastrofa koju nije elementarna sila zrokuvala, zgodila se u občini zvanoj Okōritō, u kojoj su, kak znamo 400 ljudi postalo žrtvom, ako se pitamo, gdo je kriv ovoga: odgovor je lahek neznanje bilo ovo u jednom, ili u drugom smislu, u verskom, ili u Svetskom, nijedna vera denes ne ikvizitera da bi se Bogu po svećeni dani

posebno naš lepi Vuzem svetil zvezustancom, i s takvoj galamoj anda verska neznanostje rodilo ovoga sada, ako pogledamo kada židovi imaju svetke, moramo se sramiti od njih: oni niti delajo, niti tancajo onda.

Jako bi potrebno bilo, da bi svetska oblast bila bolje u veri podučena, koja vodi narod nebi bila dala dopušćenje, da se u takvom mesto zato nesposobnom i na takve svetke tancu. — Ako bi bili prešinjeni sv. verom, onda bi se vugnoli takvoj nesreći; ali nevera je zastor, svetlosti, iz koje se naj učimo!

Ako pak pogledamo na gospodarstveno polje, vidimo, da nam je u prošloj godini peronospora urosila oči suzami; ali nam je napunila glave znanostjo da budemo u buduće bolje svoje vinograde špricali, i još posledica ovoga je, da budemo holje znali naše vino sraniti — ili prodati, nebude trebalo raznih sejmov, i menje budu se trudilo takvo zvana društva: anti alkohol.

No kaj pak s kolerom, — i ona je skoro svojim jezikom nas obleznola, vnogi su mislili, da je ovo ime već suvišno, u litanijah za nas, — ali bolje nam je hasnila nek skočila, svaka žena je njoj za voljo nekaj zesnažila, a kamo li cele občine, a kaj se nam još vrti u glavi, — ovo je dragoća; sve kriči kaj bomo: je, priviknotti se inoramo; kaj je uzrok pomenkanje ovo nam svedoči; vino, — kakva bilka nam nerodi, — ono je u ceni skočilo, ovo nas takaj vuči da bomo se morali združiti, a ne samo kričati. Anda ovo bude nas ne-

volja, kak na svako dobro, natirala.

Sada vidimo, načem smo od lanske godine bogateši, ako ne u materjalnom, barem na prosvetljenom polju; pak zato nemojmo prošlo godino metnuti u staro šaro; vidimo, da so već od negda se narodi učili, ili na svojem, ili na tuđem herbtu, iz ovoga se ravno rodi znanost, koja koristi skupnim i pojedinim potrebam.

Zato naj nišće nemisli, da smo podpunom, — modernom stoletjo, — da se sad već moremo znašoj znanostjo zadovoliti. — Ampak vučimo se iz prošlosti, napravimo staroga novo, samo čisto u bolšoj spodobi. A staroj godini srećen put!

Kutnjak Šimon.

KAJ JE NOVOGA?

— *Prosimo naše poštvane predplatnike, naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponovju.*

— **Imenovanje.** Njegovo Veličanstvo magjarski kralj je Samuely Otto csaktornyaiskoga od kotarskoga suda podsudca za kotarskoga sudca imenoval. — Kr. ugarski ministar od školske posle je Ciszsek Gusztav diplomēranoga učitelja k njirvölgjsku državnu školu za učitelja imenoval.

— **Premješćenje.** K. ugarski ministar od školske posle je Gombaš Istvan njirvölgjskoga državnoga učitelja u Bönjretalap k državni školi premještil.

— **Umirovljenje.** Kr. ugarski ministar od školske posle je dr. Kiššica Schwarz-

Uspomene na Štrigovu.

Spevao: Purics Lukács

IV. Zestanek vu Trnovčaku.

Mlado staro jednako se žuri,
Na sastanak naš ob šesti vuri.
Iščekuju željno svoga vodju,
Pak zaluju: »moguće ne dodju!»

A ja idem Jurovčakom strmim,
Protiv braći na sastanak hrlim,
Da ih vidim, da jim rečem: zdravo,
I podvučim, što je dobro, pravo.

I došel sem, »hvaljen budi rečem,
Svoje oči naokolo krečem,
»Na sve veke« braća odzdravljaju,
Pak mi ruke bratinski stiskaju.

Pregovorim ljudem reči neke,
— Rado čuju, kak prije navake,
Jer kad čovek od srca govori,
K srcu ide sve ono, što zbori.

A onda smo k stolu posedali,
K veselici — veliki i mali,
Slatko vince i pesmice slatke,
Tak držimo mi svoje sastanke.

Dva brata.

Od dvēh norih bratov se glasi nam pripovest. Jeden je bil nor, da je umrl, a drugi pak je bil nor, da je v življenju ostal. Jeden si je sreću iskal, a drugi pak nesreću. A sada pak čujte, koj je bil veksi bedak?

I

Prvi prijatelj se zaljubi v jedno bogato grofico, i srećen je žnjom, a drugi pak se je u jedno pjevačko devojko i nesrećen je bil žnjom. Grofica je bila črna, kak temna noć, a siromašna devojka pak je bila lepa, crvena, kak u najliepsom jutro prvi sunčni žar. Grofica je imala tuliko zlata, da ako bi hotela, bi lahko pokрила žnjimi čeli: Čakovec; a pjevačka devojka pak je imala tuliko duga, da njo grofica s celim svojim premoženjem nebi mogla izplatiti. Srećen prijatelj se je čele dane igračil s demanti, a nesrećen pak je noć i dan tiral od hiže dužnike. Srećen brat je svigdar hodil tust, zdrav, jer se je svaki dan najel do sitoga, a nesrećni pak je svigdar hodil bolestan i slab, od glada.

Nego zato se je punu put srdil z prijateljom nesreće tusti brat. Je, jer je nes-

rečni znal jako lepe rede pesmih pisati, i slagati, u koje se je svo svojo ljubav, svo svojo žalost, i svom svojoj bolest joj razplakal, i koje su po svum svetu čitali i hvalili su ga, i čudili su se nad tak lepimi pēsmami.

Prijatelju nesreće se je pak to dopalo, i mislil je sam na sebi, nebi li bilo liepo, kad bi i njegove pēsmo čitali po svum svetu i hvalili ga, kak njegovoga prijatelja nesreće. Ali od kada je srećen i tusti, od toga je već pozabil na pesme, i kad mu je došla opet volja, onda se svom svojom moćnom zeme i badava samo ove dvē reči je znal skup složiti »Ljubim te, ljubim te« ! A na to pak je ni našel kaj bi ktomu spadalo.

II

Jedenput je opalo, da je sreće brat obiskal i pohodil nesrećnoga, kojega je né videl od onoga vrēmena, od kad sta obadva bila gladna i nesrećna. Lahko se je i zastavil svaki, pri nesrećnom bratu svaki, kajti na jezero, i na jezero dužnikov je obiskavalo njegovo stanovanje, i gda je kakov tringled dobil od kakovoga gospodina za verše, su mu dužniki sve raztrgali na sve strani, predi, kak so mu došli do rok.

leitner Malvin Kornelia csakornjaisko državno gradjanski škole učiteljicu umirovljal, i njoj godišnji 1560 kurun mirovinu doznačil.

— **Stari penezi u zemlji.** Jaraš Sándor nagjberki (Zalavarmegjija) gazda je u občinski šumi drévo van kopal iz zemlje. Jedni drévi u korenju, po prilici pol metera gliblne je na jednoga velikoga lonca nabasal, koj je puni bil staremi rimskemi zlato- i srebrropenezi. Od peneze čiena je kakti dvajstičetiri jezero kurun. Oblast je nalaza zaustavila. Jaraš je od najdjene kinče Jvadeset postotke, a občinski urbéresi, kakti zemlji vlastniki dvadeset postotke su dobili.

— **Stosedemnajst godine stara žena.** Poleg Keszthelja, na Besemén-pusti je tekućeg meseca 1-ga dana Imre Mihálja udovica umrla, koja je stosedemnajst godine stara bila. Od onoga je bila glasovita, da u 1848 ljeta njezini deset vnuki su se u jednom taboru harčovali za magjarsku slobodinu. U zadnjim ljeti je pri svoji prevnuki stanovala.

— **Pristolonasljednikov dar.** Ferenc Ferdinand pristolonasljednik je u miučem ljetu decembar miesecu na Berzenze, grof Fešetič Tasiloa imetku vadašil. Vezda s jednim ljubeznom listem petnaest mileniumske zlate je poslal kronprinz grofovskom tajniku na Keszthelji, da iz ove pet komade Bórc Janoš paradakučisu, a pet pako Horvath Adam šumaru nek daju prék, a druge pak poleg svoje razgledne nek reždellju. Grof Fešetič je sam prékđal od kronprinca dare nadarjenim.

— **Obiteljkrčec u Tapolci.** U Tapolci, zalavarmegjeiski občini se je strahovito dogodjaj pripetilo januar 4-ga dana u noći u Farkaš Lajoš državni logaru hiži. Farkaš Lajoš tapolcaiski državni logar je pijanduran, pijanec bil, koj je od svoje zaslužbine najveć stran na vino i žganicu potrošil. Već je čisto do konca došel, u delirium tremensu je stal Njegva supruga i četiri diće su žalostno vidli, da njihov otec na kaj je došel, ali nikak su nē mogli toga pijanca na dober put svrnuti. Januar 4-ga koli odvečer je Farkaš iz svojega stana u štacun išel, da tamo svoje starse duge izplati. Iz štacuna je pustošim obrazom došel dimo i

grubljanski kričal na svoju suprugu i na diece: — Svlacejte se doli, ležite se doli! Familija je posluhla. Med svlačenjem je supruga neštere rijece govorila k njemu, ali muž je odgovora nē dal. Za neštere minutne tišine je Farkaš logar na hitroma gori stali revolvera van spuknul iz žepa i bez riječ, na ženu streilil. Prvi puc je nē trefil, i žena burlikanjem na branenje je gori zdiguola svoju ruku, kada je njezin muž drugoč streilil na nju. Ov hitac je od žene diesnu ruku trefil, i šaku širomrazdrapal. Žena je s velikom krikom vanjurisala na vrata, za pomoć kričala, med kaj se u malim stanu jeden za drugoga van kul pucanje i od dieće krič. Na veliku larmu i halabuku su susedi skupabežali i sgražanjem su čuli Farkaš Lajoš krvnikovo činje, ali u stan su nē vupali nutar iti. Žandari, redari su došli familiji na pomoć. Farkaš Lajoš je žandare svojim službenom oružjem prijel, i iz njegovoga stana oblaka je dvékrat na nje streilil. Žandari su nazajstrelili i med već pucanjem pri oblaku stojeći Farkaš Lajoš je na jednokrat skupaopal, jedna kuglja je njegovu glavu prékvrtela i odmah ga je zaklala. Kada su žandari u sobu stupili, strahovito vidljenje se je pred njimi kazalo. Od sobe pohižtvo je simo-tamo bilo hitjeno, i med njimi je ležala u veliki krvlakci Anna zvana deset godine stara djevojka, koji prse je otec prék-streilil. U sobi pod postelji su našli drugo malo diće, koje je od straha nē moglo govoriti. Siromaško malo diće, kada je otec na njegve braće stričal, u plašenju se je pod postelju skril. U komori je najstarešo diće, sedemnajst ljetošna Roza ležala omedleno, jedna kuglja je nje zino liévo plečo skupazdrapala. Mala Anna je drugi dan umrla. Farkaš Lajoš logar je ove čine u svojim ludu sledil.

— **Popareno diće.** Varga Janoša udovicu, dombovarsku ženu su njekoja dieca na ulici iz nje norca delali. Žena nad srditosti je Szüc Istvan, osem lét staroga dečaka s kropom polejala. Diće je tak teške goreće rane trpelo, da je za kratkoma umrlo. Ženu su uhitili.

— **Lopovština.** U Tiszafegyregyhaza občini su do vezda još nepozuati činacy Hoch

i Kaufmann stanovnikom u stalu vdrli, i tamo četiri lepe kravem jezika vanzrezali, tak, da su morali ove lepe plemezivine doli-seći. Redarstvo sada išče galzenjake. — Kaj bude sud? To dobro znamo, da nje zakon na neštere tjedne zapre. Tam budu dobri koštu i toplo mesto imeli; a kvara gazdim tko bude platil? Takve galzenjake najbolje bi bilo i njim jezika van rezati, ali pak u ulje nje skuhati.

— **Zagrebački nadbiskupov koadjutor.** Kralj je dr. Bauer Antal kanonika s nasljednikom jušom za Posilović zagrebački nadbiskupovoga koadjutora (pomoćni biškup) imenoval. Bauer Antal dr-a su i isto doba za začastnoga nadbiskupa imenovali. Zagreb, i tako Medjimurje buduć nadbiskup je sada pedesetčetiri godine stari i negda je katekata bil u Zagrebu, već potlam na zagrebačkim sveučilištu professor. Lani su ga k zagrebačkomu kaptolonu za kanonika imenovali. U zadnjim vriémenu, kada su u Hrvatskom ablegate zbiral, i Bauer dr. je gori stupil, ali je prepal. Neštere novine tak pišēju, da je Bauer dr., koj bude za smrti Posilovića zagrebački nadbiskup, veliki neprijatelj magjarom.

— **Matužalemska doba.** V Kaukazušu, u Telev občinu živi jedna Turatasvili Nina zvana matrona, koja je poleg vezdašnje vriéme već stosedesetsedem godine stara. Od njezine rodjake vezda samo jedna prevnuk je u življenju. Tamosnji obašti navodno su potvrdili od matrone ovu neverjovanu veliku dubu.

— **Muž i supruga.** Varga Janoš i njegova supruga, apatinski stanovnici, su se uvijek svadili med sobom. Tekućeg meseca 6-ga dana je Varga malo glibeše gledal u kupice, tak, da se je napil, zar toga ga je žena špotala. Na to je muž noža napré vzeo, i ženi nosa doli rezal. Žena vezda u svoji rani leži. Bog moj, kaj nē zrokuva pijanščina; samo narod poleg toga drži, da, néga dobre vode, néga hude vine, ... samo boljše. Brščas i Varga Janoš stric je tak mislil!

— **Ljubezni starac.** Imre Janoš hódmezóvásarheljski sedemdesetpet ljetošni gazda osim toga svojega žalosta, da je jedna mlada

Srećni brat se je z velikim čudežom zaglednul na nesrećnoga, gđa je mu stopil u njegovo vosko sobu. Ko je srećnoga svojega prijatelja zaglednul, nesrećni se mu globoko na čudi, kajti u svojom detenstvu sta si svaki kruh razđelila na dvé strani. Nesrećni brat si na jenput dene na stran papir i pero, jer glih onaj čas je hotel pisati popévku od svoje crvene krasne žene, i o njegovih liepih lasih. Ide k svojemo negdašnjemu prijatelju, i pita ga, kaj da oče pri njem, zašto ga je obiskal? Srećen brat si sedne na jeden jedini stolec, i začne mu na velikoma tolnačiti s žalostnom glasom:

Punu sam srećen, i od sreće nemorem pèvati, srce se mi punta, glas se mi je zadel, srce mi veli, da naj tak bum nesrećen, kak ti, a onda bum i ja mogel popèvati i pesme slagati svom svojoj žalostjoj, i ljubavjoj se plakati u pèsmo.

Brat nesreće se mu na velikoma načudi i mu veli:

— Nezdaden i ne razmim kaj si želiš, to vidiš, da i ja živim u nesreći, koja me je već do kraja potrla, i već sam se navolil živeti.

— Znaš što, — udri na mah z med govor tusti prijatelj, — menjajmo se, ja os-

tavim tam svoju groficu ženu, koja je tak črna, kak tema .oč, i kojoj se tak svetijo demanti, kak zvezde; ti pak ostavi meni svoju ženu, koja je tak liepa, kak sunce i koja ima tuliko duga, kak je zvezdih na nebu.

— Tak bude mu odgovoril prijatelj nesreće, po takšnum se i ja mozbit nagjen s ovojo srećo po kojoj sam si tuliku puta želim u pèsmami.

III

Nesreće brat se laki odpravi, i otide od svoje siromašne hiže za véke. Kak si je mislil, i poišče bogato grofice, i joj naveli koma na tolnači, kak sta sprijateljmom menjala, grofica ga sluša-slušala, a najenput lup, s zaprejo se mu vrata pred nosom; nutri u sobi pak se je čulo kricanje, i groženje goreće čemerne grofice: da koj se ji još jedanput poduša pod stanje dojt, onda si pripravi batino, i ga namlati.

Nesretan brat pak se je obrnul i nagul si je žalostno svojo težko glavo, i tak počue opet ili proti domu, kak dojde do vrat, poslušala, što se nutri u sobi doji, sluša-slušala i tak se mu čuje, da sta pèvala a po pèvanji pak se mu je čulo, kak da bi se ... kak da bi se kušovala.

To ga je ožalostilo, da zapusti ti kraj,

stém se naputi opet i začne se tužiti sam sobom: — da kuliku pèsmih sem spisal, pak ave od svoje liepe pjevatice i nisam ju videl veselo i prijazno do mene, a sad pak se — pak se onumu staromu tustomu dedi vesi na sinjak, no, to pak je već preve za mojo bolestno srce.

Siromašni dečko se spusti na put, hodi sem i ta, kak deseti brat, tak ide zvulice na trg, s trga u vulicu, nē, da bi znal, kam da ide; dojde mu u susred jeden z bieljoj glavoj starček koj ga najenput pita:

— Kam, pa kam gospodine, kam pa kam?

— Velika je moja falinga, — zdihne dečko, — sreću si išcem stražim, pak je nikod nigdu nemorem najti.

— No, to pak je istina falinga pri tebi, — odgovori mu starček, pak se začne na velkoma čohati po svojoj sèroj glavi, ga pitajuć — onda pak sinko očeš za istinu najti sreću? A nesrećni mu odgovori da znaj, vréloj želoj.

— No onda pak idi, — tak mu začne starček tolnačiti, — idi tak dugo po ovom putu doklam ne dojdeš do Drave, a tam idi na most, a onda na srdinu zmoli pet Otec naša, a potom skoči u vodu, si me

ženu njemu porpu dala, se je u prošlim životu obesili. Osobitno da je starac niti ne mogel hobilit, i, u sobi su ga morali pelati.

— **Smrtno igranje.** Benak Andras tordaiski stanovnik se je s oružjem igral, med kaj se puška sprožila i Mészáros Jozefa trefila, koj je odmah umrl.

— **Zmrzel je.** Halasz Mihalj németfalusiški stanovnik, gazda, nekvo dielo je imel u susednom selo. V zorju za ran si je doma svršil svoju dielo, nazajtrekval se, i kada je i malo žganicu vuse vzel, na put se je spravil. Njegov put ga je pred občinsk-om krčmu vodil, kam se je nutri spravil na malo žganicu. U krčmi je malo pil, ali tak se vidi, da i ovo malo mu je škodilo, jer je toturano išel dalje. Kak je tak hodil, trudil se je i doli se sednul kre puta, gde je zaspal i zmrznul. Tak su ga našli onamo hodeći, koji su ga nutarspravili u selu k njegovi familiji, gde su samo njegvo smrt konstatirali.

— **Na srce su ga vpičili.** Nešter: kaptalanfaiski, gjebukajajski i bodorfaiski momaki su se sreli u bodorfaisku čardu, gde su se na počemsi poleg vesele muzike dobro zabavljali, a potom po navadi su se posvadili. Jeden je drugoga tak buhal, pljuskaval, kak bi u najvećim boju bil. Jednomu je glava bolela, drugomu pak na lici su bili modri fleki. Vuhe su se spokali, dolmanj se razdrupal, krv je curelo. Na jedan-krat samo Vašaroš Feren se je dolisrušil i počel je herguliti. Na to se čela družtva, koja se svadila, širom skočila. Vašaroš Ferenc je za neštere minute umrl. Jedna oštra kustura mu je bila u srce vpičena. Čija bila kustura, to još vezda ne znaju.

— **Stoosemdeset metercent rib.** U prošlim ponedek na fonjódskim brežuljku su halasi stoosemdeset metercent ribe vlovili na jednu hvatanje iz Balatona. Stari halasi samo na jednu takvu dogodjaj se pomleju, kada je u 1879-im ljetu još vekši bil uspjeh.

Moja put u Budapeštu.

Pisao: Purics Lukács.

Drugi den, u torek žurim se ja k palači financijalnoga ministarstva gori na Bu-

razumel? — Jesem dragi starček, hvala na tolnačenju.

I stim se naputi proti železnomu mostu, a kad je već na mostu, ide na srdinu, a ond si zeme dol staroga masnoga škrjaka i začne moliti. A glih onaj čas dojde jedna lépa, crvena dievojka prek mosta, on se najenput pokrije i začne na velikoma gledati krasno dievojku, koja se glih onaj čas natrag zagledne i nasmije. Dečku se je čulo da kak bi mu gdo šugnul nad uho, da ova je tvoja sreća, a ne pak voda.

A nesrečni prijatelj se na jeput odvrati i žuri se za dievojkoj, na kraj puta utrgne ružico, i joj podari, ki zdihavle — oh kak su liepel! — a dečko se ji začne približavati i govoriti. — To se zna, da su tak liepe, kak vaše oči!

Prime ta se ruka u ruku, i veselo ide ta natrag, a nesrečni dečko je bil sav srečan s njom.

IV.

Vu ovom vremenu, kad sta se šetala, ali špincirala nazad, se je tusti sretan brat raduval s crveno, krasnoj ženoj, a nazadje pak vidi, da se još nije našel nesreću, koju si zeli, po grabi si škrjak, i počne putovati,

dimgrad, tamo najdem moje hodošanjске prijatelje i počtemo onoga »ministeri tanácsosa« iiliti odsečnoga predstojnika, koji imade nad sobom posle od občinskoga vinotočja. Palača je svetla, ganjki široki i stepihi pokr-riti, vratih je i natpisov čudaj, nekakvi poslužnici hodiju gori i doli, — a mi Hodošancani smo se nekak vu strahu čutili, kakti čisto stranjski, nepoznati. Kak bude to znami vu toj silnoj palači? Kak nas napotiju k pravomu činovniku, i tak bude on naše pritužbe posluhnul? Bojali smo se, bilo nam je nevugodno vu sru. Ali smo se prevarili vu našem strahu.

Poslužnici su nas dobro napotili i prijavili k pravomu gospodinu činovniku. Taj gospodin nas primeju ljubezljivo vu svoju lepu dvoranu, tam nas sve posadiju na meke fotelje, i prijateljski ispitaju naše pritužbe, daju dober navuk vu našem poslu i otpustiju nas srčeno kak najbolše prijatelje.

Vidiš-vidiš! čudnovato! mi smo se bojali predi, a ve stopram spoznamo, da su nam ovi činovnici naši, za nas postavljeni, za naše posle i potrebe plaćeni, koji nas čakaju saki den radi, vu sakoj priliki i nepriliki. Ove velikanske palače zidane su zbog narodnih, občinskih, orsačkih i privatnih interesov svih kotrigov orsaga. Ostavili smo palaču financijalnu spokojnim duhom, primireni, zadovoljni. Otprle su nam se oči. Tak smo se čutili, ka da smo domači vu Budapeštu. Tak i mora biti! V našem glavnom gradu pred našimi oblastmi moramo se sigurni čutili i s kurazom svaku našu pravicu zahtevati.

Zatim se zaputimo k jednomu našem Medjimorskomu domorodcu, plemenitomu gospodinu Terbócz Istvánu. Svi ga mi Medjimurci poznamo kakti prijateljjo našem puku, kakti glasovitomu i vrdnomu sinu Medjimorja. Osebuju iz okolice Štrigovske vuogov imaju njegovom trudu i brigi ljudi zahvaliti. Pak ako imamo vu Budapešti takvoga našega čoveka, kak, bi moglo biti, da ga ne pohodimo i da ga lepo nebi pozdravili i poklonili mu se.

Išli smo svi k njemu, našli smo ga domaj l on, i njegove milostivna gospa i lépa kćerka ljubezno su nas prijeli i pod-

vorili s dobrom kapljicom vina i po doma-ćem su se snami razgovarjali. A onda čuvši kakvom smo poslu, odmah su gospodin Terbócz išli s Puric Melkom hirovom vu drugu sobu i tam sami napisali na ministra molbenicu vu našoj pritužbi i svojega sineka poslali s njom k ministarstvu.

Da Bog dragi da još dugo zdravlje plemenitomu Gospodinu i njegovoj vrednoj miloti familiji. Nam je Medjimorcem veliko veselje, ako imamo takove dobrohotne prijatelje vu našem lepom glavnom gradu.

Od Budima prešli smo onda vu Peštu, da vidimo orsačku ližu, parlamenta, gde oblegati naši zakone krojiju i ravnaju državu našu saki vu svojoj stranjki, kak znaju i moreju.

Palača je tak sjajna, sam mramor, samo zlato i baršun i svila, da smo se velikom čudom čudili toj tvorevini naše zidarske umetnosti.

Stopimo vu dvoranu, gde sednice držiju; oh kak je to veličanstvena hiža! Poglednemo stolce prezidenta, i ministerske klupe i onda priščemo stolce, gde sediju naši najkakti ablegati: Košuth Ferenc, Apponyi Albert, Rakovsky István, a onda gde sediju naši medjimorski oblegati, čakovski, letniski i alsó-leadavski.

To je anda ona soba, gde se kroji sreća ili nesreća našem ljudstvu, de se odlučuje za boj ili mir, za pravicu i slobošćinu našeg madjarskog orsaga. Velike su to stvari.

Zamislil sam se, duboko zamislil...

Mislil sem na naše Medjimorske ljudi, na naše izbore, na naše političke okolnosti. Slabo smo medjimurski zbiraci navćeni vu te velike posle orsačke, neznamo se ponašati pri izborih lepo i dostojno.

Spotil sem se, kak su vu Štrigovi Tamás Jánošu kandidatu mrsko zvonili i trobentali vu vuho kad je govor držal, a kak su moji rođeni zemljaci Hodošancani tomu za uzvrat meni cinkali s kravskimi zvončeki i vikali iz punoga grla negdašnji najboljši prijatelji: Abcug Puric, dolji s popovskom haljom! Le a csuhásokkal!

(Drugi put dalje.)

Vali i vrteći, kak da bi ovu noć čekali na njega na srećnoga lustoga brata sreće.

Samo dragi čitatelji, ili je našel srećen brat pod vođoj si tak žal željenu nesreću, ili ne, to mi je ni zuano; gda su ga vun zvode potegnuli, ga već nigdo oi poznal.

Utom vrćemenu dojde i njegov nesrečni prijatelj, i se mu začne tužiti i plakati nad pokojnim prijateljom, — da ga je zagorska dievojka zapustila, i ukanila ga je predi, kak bi nju kušnul i tak začne tuliti na dale, na bregu kraj Drave, da se je išće sada bolje nesrećen kaj je i bil i kada...

V.

Dragi čitatelji Medjimurja, od dvěh norih bratov sam vam napisal. I od ovih dvěh prijateljov se je glasila pripovest, tak vidite! Jeden je bil nor, da je umrl, a drugi pak je bil nor da je v življenju ostal. Jeden si je iskal sreću, a drugi pak si je tražil nesreću.

Sada pak mi kažite, koj je bil vekši bedak? ...

Kutnyák Márton

Keszthely.

kak deseti brat strga v ulicu, s ulice na trg, ne da bi nadel, kan da se naputil, kak tak ide, dojde mu u susred jeden starček koj ga pita:

— Kam, pa kam, gospodine? kam pa kam?

— Zašto me pitate starček, — ga pita srečni brat.

— Tak morti bi vam znal pomagati?

— Velika je moja falinga, meni nigdo nemore pomagati — je zakrical brat nesreće i spusti se u bez. Naravnost k Dravi dobeži, kam ide na sredinu i u tom času mu dojde u susred jeden starček s bielooj glavoj i pita ga:

— Kam, pa kam gospodine?

— Ja idem, hodim, trošim i išćem si nesreću... a nigdi je nemrem najti.

— Onda po zlom putu hodiš, kajti, kan očes okočiti, i ond je sreća, pa se kak velka sreća čvete — pod nami!

— Ne verujem ja u to! — Se je penil tusti sreće prijatelj i prijel se je za zvunašu železo mosta, da skoči

Drava, koja je bila ovu noć tak črna, kak grofice lasi, je ga na velikoma obleznula i odela svojim silnum odelum.

mmázsa	l m.-cent,	kor. fill.
Buza elsőröndü	Pšenica	20 40—
Rozs	Hrz	13 00—
Árpa	Ječmen	14 00—
Zab	Zob	14 40—
Kukoricza	Kuruza suha	12 00—
Fehér bab új	Grah bel	17 50—
Sárga bab	„ žuti	15 40—
Vegyes bab	„ zméšan	14 40—
Kendermag	Konopljeno seme	22 00—
Lenmag	Len	23 00—
Tökmag	Koščice	27 00—
Bükköny	Gralorka	14 40—

Értesítés.

Sárközy Testvérek zenekara

minden csütörtökön
kávéházamban hangversenyez.

Szíves pártfogást kérve, maradok
teljes tisztelettel

Deutsch Jenő

„Az arany bárány“
- szálló bérlője -

❖ **KIADÓ** ❖

a Rákóczi-utca 17. számú (volt
Kohn Hermann-féle) házban
= 2 útczái szoba, mely =

irodai helyiségnek vagy garçon
lakásnak igen alkalmas.

Bővebbet:

Heinrich Miksa

kereskedőnél
Csáktornyan.

Borszéki
GYÓGY-ÜDÍTŐVIZ.
A SZÉNSAVAS ÁSVÁNYVIZEK
KIRÁLYA!
főraktár: Csáktornyan

Stráhia Testvérek

fűszer- és csemege üzlet.

74/P. 1911.

Hírdetmény.

A nagykanizsai kir. törvényszék közhírré teszi, hogy

Dr. ISOÓ VIKTOR csáktornyai kir. közjegyző

működését Csáktornyan 1911. évi január hó 12-én, egyelőre a kir.
Járásbíróság épületében földszint 6. szám alatt megkezdi.

A KIR. TÖRVÉNYSZÉK.

Nagykanizsán, 1911. évi január hó 5-én.

513 1—1

⋮ A ⋮
Csáktornyai Takarékpénztár Részvénytársulat

ezennel a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozza, hogy a takarékoság
előmozdítására bevezette

a takarékpersely üzletágot,

mely abban áll, hogy az intézet bárkinek, aki nála jelentkezik s **6 koronát könyvecskére betesz**, egy **takarékperselyt** bocsát rendelkezésére, melyet az illető haza visz, felesleges pénzt, melyet megtakarítani szándékozik, ezen perselybe dobja be, mely **vaspáncélszerkezettel** bír s csak **az intézetnél nyitható ki**, úgy hogy otthon belőle pénz ki nem vehető. Ezen persely aztán tetszés szerinti időközökben a takarékpénztárhoz bevihető, hol a benne levő pénzösszeg az illető jelenlétében kivéttetik, s a betétkönyv összegéhez hozzáíratik, s **attól az időtől fogva kamatozik**. Az üres persely aztán ismét elvihető, s a gyűjtés előlrol kezdhető. Amidőn ezen a takarékoságot szolgáló üzletágunkat a nagyközönség szíves figyelmébe ajánljuk, egyszersmind felhívjuk b. figyelmét annak idején bőven ismertett

takarékbiztosítási üzletágunkra is.

Felvilágosítás minden ügyben a takarékpénztár hivatalos helyiségében nyerhető.

Meghívó.

A Csáktornyai Takarékpénztár Részvénytársulat

t. c. részvényesei az 1911. évi február hó 11-én délután 3 órakor,
Csáktornyan a társulat saját házában tartandó

XXXIX. RENDES KÖZGYŰLÉSRE

tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozási tárgyalnak sorrendje:

- a) Elnöki megnyitás.
- b) A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése,
- c) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésének felolvasása, a felülvizsgált évi számadások és a felmentvény feletti határozat.
- d) Határozathozatal a tiszta jövedelem mikénti felosztása iránt.
- e) 7 igazgatósági tag és a felügyelő-bizottság megválasztása.
- f) Igazgató javaslata az igazgatósági tagok jutalékának felemelése iránt.
- g) Esetleges indítványok.

Csáktornya, 1911. évi január hó 5-én.

Az igazgatóság.

37. §. A tanácskozási és szavazási jogot a közgyűlésben minden részvényes személyesen vagy törvényes meghatalmazottja (36. §.) által gyakorolhatja; de ezen jog gyakorolhatására megkívántatik, hogy a részvényes legalább 20 éves és részvénye a közgyűlés előtt legalább 2 hét óta a társulat könyvében az ő nevére legyen beírva és végre, hogy az szintén a közgyűlést 3 nappal megelőzőleg, azaz 1911. évi február hó 8-ig az intézet pénztárába letétessék. Meghatalmazványok csak részvényesek nevére állíthatók ki.
A megvizsgált évi számadások, az üzleti jelentés és a felügyelő-bizottság jelentése, a társulat üzleti helyiségében a közgyűlést 14 nappal megelőzőleg a részvényesek által betekintheők.

511 1-3

MEGHÍVÁS.

Az Alsómuraközi Takarékpénztár Részvénytársaság
Perlakon

XXXVII. évi rendes közgyűlését

1911. évi február hó 12-ik napján délután 2 órakor saját üzlethelyiségében tartja, melyre a t. részvényesek ezennel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai lesznek:

1. Elnöki jelentés a lefolyt üzletéről.
2. A felügyelőbizottság jelentése, ennek alapján az 1910. évi számadások, a vagyonszerűleg végmegállapítása és a felügyelőbizottsággal egyetemben a számadók felmentése, továbbá a mutatózó tiszta nyereségy felőli rendelkezésre vonatkozó igazgatósági indítvány tárgyalása.
3. A társaság hivatalos közlönyének megjelölése.
4. A társaság igazgatósági tagjai közül az alapszabályok 54. §-a értelmében kilépő Kemény Fülöp dr. alelnök, Hirschsohn Miksa, Hajdinyák István és Pavcsec János igazgatósági tagok helyett új választás megejtése, esetleg a kilépők újbóli megválasztása.
5. Az 1911. évben működő felügyelő-bizottság megválasztása (66. §.)

Kelt Perlakon, az Alsómuraközi Takarékpénztár Részvénytársaság igazgatóságának
1911. évi január hó 8-án tartott üléséből.

Az igazgatóság.

Csak

ANIMO

pezsgőt
igyunk!

Hazai gyártmány!
Kellemes üdítő ital!

971 10—*

STOCK-COGNAC MEDICINAL

szavatolt valódi
borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből,
Barcola.

COGNAC-gőzfőzde,
állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben!

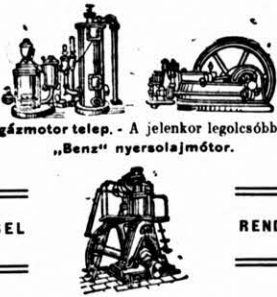

754 51—02

Kalmár és Engel

Motor és Gépgyár

Városi raktár és iroda: BUDAPEST IV. Üteg-utca 19
Világhírű! Eredeti! „Benz”

Szivógázmotor telep. - A jelenkor legolcsóbb üzem
„Benz” nyersolajmotor.

DIESEL **RENDSZER**

Ellamert legjobb gyártmány.
Ajánlja benzin-lokomobilos cséplőkészleteit, melyek
bámulusat egyszerű szerkezetűek.

Teljes jóállás, kedvező fizetési feltételek. — Költségvetés és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Köhögés

nehédség, hatarus, elnyálasztás gőrcsúsa- és
számárhóbögre ellen ne vegyünk semmi mást,
mint az igen ízletes

Kayser-féle mell-karamellákat

„A három kenyővel”

Magánosoktól és orvosoktól érkezett közjegyzőileg hitelesített ellenőrző iratok és bizonyítványok mutatják a biztos sikert.

Csomagja 20 és 40 fillér. 1 doboz
60 fillér.

Csáktornán kapható:
Pethő Jenő gyógytárában.

KORSZAKOT ALKOTÓ UJDONSÁG a
TÉGLAIPARBAN.

Szabadalmazott 1910. modellű
téglavetőgép.

10 óra alatt 10—12.000 téglát állít elő
bármilyen téglagyártásra alkalmas anyagból, minden
előzetes előkészítés nélkül. Teljesen pótolja a kézi
vetést. Hajtórés két ló, két ökör, vagy egy 5—6 lóerős
mótor. Nem kell hozzá sem gépház, sem alapozás, keze-
lésére gyermekek is megőlelnek. Olcsó beszerzési ár.

Téglagyarak teljes berendezése,
iszapoló berendezések, kötőrők, golyó-
és dobőrőlmalmok.

A meissen „J a c o b i w e r k” (Németország)
vezérképviselője 941

Gellért Ignác és Társa
Budapest, VI., Teréz-körút 41.

Legmosszobhmenő jótállás. Kedvező fizetési feltételek.

588 és 566 sz. 1910.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíróság 1910. évi V. 481 és 416 számú végzése következtében Daniel Pál, Alberth Hubler és Lurie és Bauer bécsi czég javára ellen 200, K 75 K 77 fill. 24 K 46 fill. s jár. erejéig 1910 évi október hó 10-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2177 kor. becsült 1 vaspénzszekrény, fehér és színes vászon ingek, gombok és parchetből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíróság 1910. V. 481, és 416/2 sz. végzése folytán 200 K 75 K 77 fill. 24 K 46 fill. lökekötvelelések és járuléka erejéig Csáktornán leendő eszközölsére

1911. évi január hó 16 napjának d. e. 1/11 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, deközök oly érintett ingóságok az 1881. évi, LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzítés mellett a legfőbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Csáktornya, 1910. december 30. 512

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Hírvonként elérhető 18 védelem 300—600 korona.

Hecht Bankház Részvénytársaság, Budapest
Ferenciek tere 6.

964 13—15

Veliki Ottokon
egy telek két házzal
15 hold termőfölddel és gazdasági eszközökkel
eladó.

Bővebbet:
Lovro Draleknél : Veliki Ottok
Légrád mellett.

Prodaja se posjed
sastojeci od 2 kuće sa gospodar-
kim zgradama te 15 rali dobrog
zemljišta. Tko želi kupiti neka se
obradi na
Lovro Dralek u Velikom Ottoku
kod Legrada.

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régiókn bizonyult láziszser, mely már sok év óta legjobb bedörzsolésnek bizonyult közvényne, oszónal és meghűléseknél.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan eredeti üvegot fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és ügyszólván minden gyógyszer-tárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

De Richter gyógyszer-tára az „Arany oroszlanhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

769. vh. 1910.

Arverési hirdetés.

Atulított bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel köz-híre teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíró-ság 1910. évi V. 629 sz. végzése követke-zésében Wollák Rezső ügyvéd által képviselt S. Aschner & Söhne javára 550 K s jár erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3500 K-ra becsült női színes ruhavászon és szövetből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíró-ság 1910. V. 546, 596, 699, 643 és 644 sz. végzése folytán 550 K tőkekövetelés s járulékaí erejéig Csáktornyan a város-ház épületében leendő eszközlésére

1911. évi január hó 21-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szán-dékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfog-nak adatni.

Csáktornya, 1911. január 8. 519

646/sz. 1910. Arverési hirdetés.

Atulított bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. bírósá-g 1910. évi V. 518. sz. végzése követ-keztében Wollák Rezső ügyvéd által képvil-selt Max Neuron & Sohn javára Zrínyi Vik-tor csáktornyai lakos ellen 69 kor. 12 fill. s jár. erejéig fogatosított biztosítási végre-hajtás útján lefoglalt és 3150 kor. becsült 1 vaspénzszekrény, gombok, kendők, fehér és színes vászon, parchet és férfi ruhaszövet-ből álló ingóságok nyilvános árverésen el-adatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíró-ság 1910. V. 477, 455, 470, 485, 550 s 575 sz. végzése folytán 69 kor. 12 fillér tőkekövetelés, ennek 1910 évi július hó 3 napjától járó 6% kamatai és eddig ösz-szesen 8 kor. 60 fillérben bíróság már meg-állapított költségek erejéig Csáktornyan le-endő eszközlésére

1911. évi január hó 21-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szán-dékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX, t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénz-fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Csáktornya, 1911. január 8. 520

Írógépkellékek

többféle minőségben kaphatók:

Strausz Sándor Könyvkereskedésében
Csáktornyan.

PEROLIN

azonnal tisztítja a levegőt.

Deszinficálja a levegőt, erdei levegőt terjeszt, megöli a baktériumot és eloszlat minden rossz szagot.

Illatos a mos- és fürdővizekben.

Megrendelhető: Heilig Józsefnél Csáktornyan.

Nélkülözhetetlen minden háztartásban. Nem parfüm.

A gyakorlati irányú művelődés teljes fegyvertára

RÉVAI NAGY LEXIKONJA

az összes ismeretek enciklopédiája.

500 magyar tudós alkotása. Minden ismeretek foglalatlja 18 nagy nyolcadrétű vaskos kötetben.

16,000 szövegoldal. 200,000 ismeretterjesztő cikk. 10,000 illusztráció és térkép a szövegben és 1000 színes és fekete műmellékleten.

1910. decembertől kezdve 4-havonta 1—1 kötet jelenik meg. A teljes mű ára 18 kötetben, diszes angol vászon-kötésben 288 korona.

Kedvező fizetési feltételek mellett szállítja:

Fischel Fülöp

Strausz Sándor könyvkereskedése
Csáktornya.

